

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

Dz.U.U.E.L.2006.399.1 z dnia 2006.12.30

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 14 lipca 2017 r.

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1896/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 12 grudnia 2006 r.

ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w którym zapewniony jest swobodny przepływ osób. W celu stopniowego tworzenia takiego obszaru Wspólnota powinna między innymi przyjąć środki w dziedzinie współpracy sądowej w transgranicznych sprawach cywilnych, wymagane dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Zgodnie z art. 65 lit. c) Traktatu środki te obejmują usuwanie przeszkód w prawidłowym przebiegu postępowań cywilnych - w razie potrzeby poprzez propagowanie zgodności przepisów postępowania cywilnego, które mają zastosowanie w państwach członkowskich.
- (3) Podczas szczytu w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r. Rada Europejska wezwała Radę i Komisję do przygotowania nowego prawodawstwa dotyczącego zagadnień mających zasadnicze znaczenie dla sprawnej współpracy sądowej oraz dla łatwiejszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności nawiązała w tym kontekście do nakazów zapłaty.
- (4) W dniu 30 listopada 2000 r. Rada przyjęła wspólny program Komisji i Rady w zakresie środków wdrażania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych . Program przewiduje możliwość stworzenia określonego, jednolitego lub zharmonizowanego postępowania pozwalającego na uzyskanie na obszarze Wspólnoty orzeczenia sądowego w określonych dziedzinach, w tym w zakresie roszczeń bezspornych. Kwestię tę podjęto w Programie Haskim, przyjętym przez Radę Europejską w dniu 5 listopada 2004 r., i wezwano w nim do szybkiego podjęcia prac nad europejskim nakazem zapłaty.
- (5) W dniu 20 grudnia 2002 r. Komisja przyjęła Zieloną Księgę dotyczącą postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz środków na rzecz uproszczenia i przyspieszenia postępowań w sprawie drobnych roszczeń. Księga ta zainicjowała konsultacje w sprawie ewentualnych celów i cech jednolitej lub zharmonizowanej europejskiej procedury dochodzenia roszczeń bezspornych.
- (6) Szybkie i skuteczne odzyskiwanie zaległych długów, co do których nie ma sporów prawnych, ma dla podmiotów gospodarczych w Unii Europejskiej szczególne znaczenie, gdyż opóźnienia w płatnościach stanowią jeden z głównych powodów niewypłacalności, zagrażającej istnieniu zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, i prowadzą do utraty dużej liczby miejsc pracy.
- (7) Wszystkie państwa członkowskie próbują rozwiązać problem dochodzenia należności z tytułu roszczeń bezspornych, przy czym większość państw czyni to poprzez stworzenie uproszczonego postępowania w sprawie nakazu zapłaty, istnieją jednak znaczne różnice zarówno co do treści przepisów krajowych, jak i co do skuteczności postępowań krajowych. Ponadto obecnie istniejące procedury często są niedopuszczalne lub niewykonalne w sprawach transgranicznych.

- (8) Wynikające z tego utrudnienia w dostępie do skutecznego wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych oraz zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym spowodowane brakiem równowagi w funkcjonowaniu instrumentów procesowych dostępnych wierzycielom w różnych państwach członkowskich sprawiają, że konieczne jest przyjęcie przepisów wspólnotowych gwarantujących równe zasady traktowania wierzycieli i dłużników w całej Unii Europejskiej.
- (9) Celem niniejszego rozporządzenia jest uproszczenie, przyspieszenie oraz ograniczenie kosztów procesów sądowych w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych, poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz umożliwienie swobodnego przepływu europejskich nakazów zapłaty na obszarze wszystkich państw członkowskich poprzez ustanowienie minimalnych standardów, których zachowanie zwalnia z konieczności wszczynania jakichkolwiek postępowań pośrednich w państwie członkowskim wykonania przed uznaniem i wykonaniem nakazu.
- (10) Postępowanie ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia powinno stanowić dodatkowy i fakultatywny środek dla powoda, który zachowuje możliwość skorzystania z postępowania przewidzianego w prawie krajowym. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie zastępuje ani nie harmonizuje istniejących mechanizmów dochodzenia roszczeń bezspornych na mocy prawa krajowego.
- (11) Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty powinno opierać się w możliwie największym stopniu na wykorzystaniu standardowych formularzy w korespondencji pomiędzy sądem i stronami w celu ułatwienia prowadzenia postępowania i umożliwienia wykorzystania automatycznego przetwarzania danych.
- (12) Podejmując decyzję o tym, które sądy mają być właściwe w sprawach wydawania europejskiego nakazu zapłaty, państwa członkowskie powinny należycie uwzględnić potrzebę zapewnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
- (13) W pozwie o wydanie europejskiego nakazu zapłaty powód powinien być zobowiązany do przedstawienia informacji pozwalających jednoznacznie określić i uzasadnić jego roszczenie, tak aby pozwany mógł w oparciu o pełne informacje zdecydować, czy kwestionuje roszczenie, czy też uznaje je za bezsporne.
- (14) W związku z tym powód powinien być zobowiązany do zamieszczenia opisu dowodów na poparcie roszczenia. W tym celu formularz pozwu powinien zawierać możliwie wyczerpujący wykaz rodzajów dowodów zazwyczaj przedstawianych na poparcie roszczeń pieniężnych.
- (15) Wniesienie pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty powinno obejmować obowiązek uiszczenia należnych opłat sądowych.
- (16) Sąd powinien badać pozew, w tym kwestię właściwości sądu i opis dowodów, na podstawie informacji podanych w formularzu. Dzięki temu sąd mógłby wstępnie ocenić zasadność roszczenia i, między innymi, wyeliminować roszczenia w sposób oczywisty nieuzasadnione lub niedopuszczalne. Możliwe powinno być przeprowadzanie badania pozwu przez osobę inną niż sędzia.
- (17) Od odrzucenia pozwu nie powinno przysługiwać odwołanie. Nie wyklucza to jednak możliwości weryfikacji orzeczenia o odrzuceniu pozwu przez sąd tej samej instancji zgodnie z prawem krajowym.
- (18) Europejski nakaz zapłaty powinien zawierać pouczenie, że pozwany ma możliwość zapłacenia kwoty zasądzonej powodowi lub, w terminie 30 dni, wniesienia sprzeciwu, jeżeli chce zakwestionować roszczenie. Oprócz wyczerpujących informacji dotyczących roszczenia dostarczonych przez powoda, pozwany powinien otrzymać pouczenie o skutkach prawnych europejskiego nakazu zapłaty, a w szczególności o skutkach niewniesienia sprzeciwu.
- (19) Z uwagi na różnice w przepisach postępowania cywilnego w państwach członkowskich, w szczególności dotyczących doręczeń, zachodzi konieczność szczegółowego i dokładnego określenia minimalnych standardów, jakie powinny obowiązywać w ramach postępowania w sprawie

europejskiego nakazu zapłaty. W szczególności, w zakresie zachowania tych standardów, sposoby doręczeń oparte na fikcji prawnej nie powinny być uznane za wystarczające w przypadku doręczenia europejskiego nakazu zapłaty.

(20) Wszystkie sposoby doręczenia wymienione w art. 13 i 14 cechuje całkowita pewność (art. 13) albo bardzo wysokie prawdopodobieństwo (art. 14), że doręczany dokument dotarł do adresata.

(21) Osobiste doręczenie niektórym osobom innym niż pozwany, zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) i b) powinno być uznane za spełniające wymagania tych przepisów jedynie wtedy, gdy osoby te rzeczywiście przyjęły/otrzymały europejski nakaz zapłaty.

(22) Artykuł 15 powinien mieć zastosowanie do sytuacji, w których pozwany nie może samodzielnie występować przed sądem - jak w przypadku osoby prawnej - i w których ma on przedstawiciela ustawowego, jak również do sytuacji, w których pozwany udzielił innej osobie, w szczególności prawnikowi, pełnomocnictwa do reprezentowania go w danym postępowaniu sądowym.

(23) Pozwany może wnieść sprzeciw, korzystając z formularza określonego w niniejszym rozporządzeniu. Sąd powinien jednak wziąć pod uwagę sprzeciw wniesiony w każdej innej formie pisemnej, o ile został on wyrażony w jasny sposób.

(24) Sprzeciw wniesiony w terminie powinien zakończyć postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty i powinien prowadzić do automatycznego przekazania sprawy do zwykłego postępowania cywilnego, chyba że powód wyraźnie zażądał zakończenia postępowania w takim przypadku. Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie "zwykłego postępowania cywilnego" nie powinno być interpretowane wyłącznie w rozumieniu prawa krajowego.

(25) Po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu, w pewnych wyjątkowych przypadkach pozwany powinien być uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty. Takie ponowne zbadanie nie powinno oznaczać, że pozwany uzyskuje ponowną możliwość zakwestionowania roszczenia. Podczas ponownego badania zasadność roszczenia nie powinna być oceniana w zakresie szerszym niż to wynika z wyjątkowych okoliczności, na które powołuje się pozwany. Inne wyjątkowe okoliczności mogą obejmować przypadki, gdy europejski nakaz zapłaty opiera się na nieprawdziwych informacjach zawartych w pozwie.

(26) Opłaty sądowe, o których mowa w art. 25, nie powinny obejmować na przykład wynagrodzeń prawników lub kosztów doręczeń dokumentów przez podmiot inny niż sąd.

(27) Europejski nakaz zapłaty, który został wydany w jednym państwie członkowskim i który stał się wykonalny, do celów jego wykonania powinien być traktowany tak jakby został wydany w państwie członkowskim, w którym wnioskuje się o jego wykonanie. Wzajemne zaufanie do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich uzasadnia przyjęcie przez sąd jednego państwa członkowskiego, że spełnione zostały wszystkie przesłanki wydania europejskiego nakazu zapłaty i że nakaz powinien być wykonalny we wszystkich pozostałych państwach członkowskich, bez badania przez sąd w państwie członkowskim, w którym nakaz ma zostać wykonany, zachowania minimalnych standardów proceduralnych. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności minimalnych standardów określonych w art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 23, procedury wykonania europejskiego nakazu zapłaty powinny nadal podlegać prawu krajowemu.

(28) Do celów obliczania terminów zastosowanie powinno mieć rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów. Pozwany powinien być o tym pouczony oraz poinformowany, że uwzględniane są dni wolne od pracy w państwie członkowskim, w którym położony jest sąd, który wydał europejski nakaz zapłaty.

(29) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie jednolitego szybkiego i skutecznego mechanizmu dochodzenia bezspornych roszczeń pieniężnych w całej Unii Europejskiej, nie może zostać dostatecznie zrealizowany przez państwa członkowskie, natomiast - ze względu na

zakres i skutki rozporządzenia - może zostać lepiej zrealizowany na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, wyrażoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, zawartą w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(30) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji .

(31) Zjednoczone Królestwo i Irlandia, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poinformowały, że pragną uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

(32) Dania, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie uczestniczy w jego stosowaniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest:

a) uproszczenie, przyspieszenie i ograniczenie kosztów postępowania sądowego w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych, poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty;

oraz

b) umożliwienie swobodnego przepływu europejskich nakazów zapłaty we wszystkich państwach członkowskich poprzez określenie minimalnych standardów, których spełnienie uchyla konieczność przeprowadzenia w państwie członkowskim wykonania, jakiegokolwiek dodatkowego postępowania pośredniego poprzedzającego uznanie i wykonanie europejskiego nakazu zapłaty.

2. Niniejsze rozporządzenie nie pozbawia powoda możliwości dochodzenia roszczenia w rozumieniu art. 4 na podstawie innego postępowania dostępnego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego lub prawa wspólnotowego.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do transgranicznych spraw cywilnych i handlowych, bez względu na rodzaj sądu lub trybunału. Nie ma ono zastosowania w szczególności do spraw skarbowych, celnych lub administracyjnych, ani dotyczących odpowiedzialności państwa za działania i zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej (*acta iure imperii*).

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do spraw dotyczących:

a) praw majątkowych wynikających ze stosunków małżeńskich, testamentów i dziedziczenia;

b) upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek lub innych osób prawnych, postępowań pojednawczych, układow oraz innych analogicznych postępowań;

c) zabezpieczenia społecznego;

d) roszczeń wynikających z zobowiązań pozaumownych, chyba że:

(i) są one przedmiotem umowy między stronami lub nastąpiło uznanie długu,

lub

- (ii) dotyczą długów oznaczonych wynikających ze współwłasności mienia.
3. W niniejszym rozporządzeniu termin "państwo członkowskie" oznacza każde państwo członkowskie z wyjątkiem Danii.

Artykuł 3

Sprawy transgraniczne

1. Do celów niniejszego rozporządzenia przez sprawę transgraniczną należy rozumieć sprawę, w której przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu rozpoznającego sprawę.
2. Miejsce zamieszkania ustala się zgodnie z art. 59 i 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych .
3. Charakter sprawy jako sprawy transgranicznej jest oceniany według stanu z daty wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanawia się w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych o oznaczonej wysokości, które są wymagalne w chwili wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty.

Artykuł 5

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) "państwo członkowskie wydania" oznacza państwo członkowskie, w którym europejski nakaz zapłaty został wydany;
- 2) "państwo członkowskie wykonania" oznacza państwo członkowskie, w którym wnioskuje się o wykonanie europejskiego nakazu zapłaty;
- 3) "sąd" oznacza każdy organ państwa członkowskiego właściwy w zakresie europejskich nakazów zapłaty lub w innych związanych z tym sprawach;
- 4) "sąd wydania" oznacza sąd, który wydaje europejski nakaz zapłaty.

Artykuł 6

Właściwość

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwość określa się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 44/2001.
2. Jeżeli jednak roszczenie dotyczy umowy zawartej przez osobę - konsumenta - w celu, który można uznać za niezwiązany z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, i w przypadku gdy konsument jest stroną pozwaną, właściwe są wyłącznie sądy państwa członkowskiego, w którym strona pozwana ma miejsce zamieszkania, w rozumieniu art. 59 rozporządzenia (WE) nr 44/2001.

Artykuł 7

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

1. Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty składa się przy użyciu formularza A, określonego w załączniku I.

2. Pozew musi zawierać:

- a) nazwy lub imiona i nazwiska oraz adresy stron, a także, w odpowiednich przypadkach, ich przedstawicieli oraz oznaczenie sądu, do którego kierowany jest pozew;
  - b) kwotę dochodzonego roszczenia, w tym kwotę roszczenia głównego oraz, stosownie do okoliczności, odsetki, kary umowne i koszty;
  - c) jeżeli powód dochodzi odsetek - stawkę odsetek oraz okres, za jaki żąda odsetek, chyba że zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydania odsetki ustawowe doliczane są automatycznie do roszczenia głównego;
  - d) uzasadnienie roszczenia, w tym opis okoliczności wskazanych jako podstawa roszczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, żądanych odsetek;
  - e) opis dowodów na poparcie roszczenia;
  - f) okoliczności uzasadniające właściwość sądu;
- oraz
- g) uzasadnienie transgranicznego charakteru sprawy w rozumieniu art. 3.

3. Pozew zawiera oświadczenie powoda, że podane informacje są zgodnie z jego najlepszą wiedzą i przekonaniem prawdziwe oraz że przyjmuje on do wiadomości, iż umyślne podanie nieprawdziwych informacji może skutkować zastosowaniem odpowiednich sankcji zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydania.

4. W załączniku do pozwu powód może wskazać sądowi, które postępowanie, o ile w ogóle, spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 lit. a) i b), ma być stosowane do rozpoznania jego roszczenia w dalszym postępowaniu cywilnym w razie wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty.

W załączniku, o którym mowa w akapicie pierwszym, powód może także poinformować sąd, że w razie wniesienia sprzeciwu przez pozwanego, sprzeciwia się przekazaniu sprawy do postępowania cywilnego w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. a) lub b). Powód może złożyć takie oświadczenie później, musi to jednak nastąpić przed wydaniem nakazu.

5. Pozew wnosi się w formie papierowej lub za pomocą innego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej, akceptowanego przez państwo członkowskie wydania i dostępnego sądowi wydania.

6. Pozew musi być podpisany przez powoda lub, w odpowiednich przypadkach, przez jego przedstawiciela. Jeżeli pozew jest składany w formie elektronicznej zgodnie z ust. 5, musi być on podpisany zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych . Podpis taki jest uznawany w państwie członkowskim wydania i nie może podlegać dodatkowym wymogom.

Tego rodzaju podpis elektroniczny nie jest jednak wymagany, jeżeli - i w takim zakresie, w jakim - w sądach państwa członkowskiego wydania funkcjonuje alternatywny system komunikacji elektronicznej, do którego dostęp ma określona grupa uprzednio zarejestrowanych uwierzytelnionych użytkowników i który umożliwia ich bezpieczną identyfikację. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich systemach komunikacji.

Artykuł 8

Badanie pozwu

Na podstawie pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty sąd rozpatrujący sprawę bada, tak szybko jak to możliwe, czy spełnione są wymogi określone w art. 2, 3, 4, 6 i 7 i czy pozew wydaje się być uzasadniony. Badanie takie może mieć formę procedury zautomatyzowanej.

Artykuł 9

Uzupełnienie i poprawienie pozwu

1. W przypadku niespełnienia wymogów określonych w art. 7, sąd umożliwia powodowi uzupełnienie lub poprawienie pozwu, chyba że roszczenie jest oczywiście nieuzasadnione lub pozew jest niedopuszczalny. Sąd korzysta z formularza B, określonego w załączniku II.
2. W przypadku wezwania powoda do uzupełnienia lub poprawienia pozwu, sąd określa termin, który uważa za odpowiedni w danych okolicznościach. Sąd może przedłużać termin według własnego uznania.

Artykuł 10

Zmiana pozwu

1. Jeżeli wymogi określone w art. 8 są spełnione jedynie w odniesieniu do części roszczenia, sąd powiadamia o tym powoda, korzystając z formularza C, określonego w załączniku III. Powód jest wzywany do przyjęcia lub odrzucenia propozycji wydania europejskiego nakazu zapłaty na kwotę określoną przez sąd i jest informowany o skutkach swojej decyzji. Powód udziela odpowiedzi, zwracając formularz C przesłany przez sąd, w terminie wyznaczonym przez sąd zgodnie z art. 9 ust. 2.
2. Jeżeli powód przyjmuje propozycję sądu, sąd wydaje europejski nakaz zapłaty zgodnie z art. 12 w odniesieniu do części roszczenia zaakceptowanej przez powoda. Skutki w stosunku do pozostałej części pierwotnego roszczenia określa prawo krajowe.
3. Jeżeli powód nie prześle odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub odrzuci propozycję sądu, sąd odrzuca w całości pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty.

Artykuł 11

Odrzucenie pozwu

1. Sąd odrzuca pozew, jeżeli:
  - a) wymogi określone w art. 2, 3, 4, 6 i 7 nie zostały spełnione;
  - lub
  - b) roszczenie jest oczywiście nieuzasadnione;
  - lub
  - c) powód nie prześle odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd zgodnie z art. 9 ust. 2;
  - lub
  - d) powód nie prześle odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub odrzuci propozycję sądu zgodnie z art. 10.

O przyczynach odrzucenia pozwu powód jest informowany przy użyciu formularza D, określonego w załączniku IV.

2. Od odrzucenia pozwu nie przysługuje odwołanie.
3. Odrzucenie pozwu nie zamyka powodowi możliwości dochodzenia roszczenia w nowym pozwie o wydanie europejskiego nakazu zapłaty lub przy zastosowaniu dowolnej innej procedury przewidzianej prawem państwa członkowskiego.

Artykuł 12

Wydanie europejskiego nakazu zapłaty

1. Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 8, sąd, tak szybko jak to możliwe, zwykle w terminie 30 dni od wniesienia pozwu, wydaje europejski nakaz zapłaty przy użyciu formularza E, określonego w załączniku V.

Termin 30 dni nie obejmuje czasu, który zajęty powodowi uzupełnienie, poprawienie lub zmiana pozwu.

2. Europejski nakaz zapłaty jest wydawany wraz z odpisem pozwu. Nie zawiera on informacji podanych przez powoda w załącznikach I i II do formularza A.
3. Europejski nakaz zapłaty zawiera pouczenie, że pozwany może:
  - a) zapłacić powodowi kwotę wskazaną w nakazie;
  - lub
  - b) wnieść sprzeciw poprzez jego przesłanie sądowi wydania w terminie 30 dni od doręczenia mu nakazu.
4. W europejskim nakazie zapłaty pozwanego informuje się, że:
  - a) nakaz został wydany wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez powoda i niezwyfikowanych przez sąd;
  - b) nakaz stanie się wykonalny, chyba że do sądu zostanie wniesiony sprzeciw zgodnie z art. 16;
  - c) w przypadku wniesienia sprzeciwu postępowanie będzie kontynuowane przed właściwymi sądami państwa członkowskiego wydania zgodnie z przepisami regulującymi zwykle postępowanie cywilne, chyba że powód wyraźnie zażądał w takim przypadku zakończenia postępowania.
5. Sąd zapewnia doręczenie nakazu pozwanemu zgodnie z prawem krajowym, w sposób zgodny z minimalnymi standardami określonymi w art. 13, 14 i 15.

Artykuł 13

Doręczenie za potwierdzeniem odbioru przez pozwanego

Europejski nakaz zapłaty może zostać doręczony pozwanemu zgodnie z prawem krajowym państwa, w którym ma nastąpić doręczenie, w jeden z następujących sposobów:

- a) doręczenie osobiste potwierdzone podpisaniem przez pozwanego poświadczeniem odbioru, zawierającym datę odbioru;
- b) doręczenie osobiste potwierdzone dokumentem podpisanym przez właściwą osobę, która dokonała doręczenia, stwierdzającym, że pozwany otrzymał dokument lub bezpodstawnie odmówił jego przyjęcia, zawierającym datę doręczenia;
- c) doręczenie drogą pocztową za podpisanym i zwróconym przez pozwanego poświadczeniem odbioru zawierającym datę odbioru;
- d) doręczenie drogą elektroniczną, taką jak faks lub poczta elektroniczna, za podpisanym i zwróconym przez pozwanego poświadczeniem odbioru zawierającym datę odbioru.

Artykuł 14

Doręczenie bez potwierdzenia odbioru przez pozwanego

1. Europejski nakaz zapłaty może zostać również doręczony pozwanemu zgodnie z prawem krajowym państwa, w którym ma nastąpić doręczenie, w jeden z następujących sposobów:
  - a) doręczenie osobiste na prywatny adres pozwanego osobie zamieszkałej z pozwanym w tym samym gospodarstwie domowym lub tam zatrudnionej;
  - b) w przypadku pozwanego prowadzącego działalność gospodarczą lub osoby prawnej, doręczenie osobiste w lokalu przedsiębiorstwa pozwanego osobie zatrudnionej przez pozwanego;
  - c) złożenie nakazu w skrzynce pocztowej pozwanego;
  - d) złożenie nakazu w urzędzie pocztowym lub w siedzibie właściwego organu władzy publicznej, za pisemnym powiadomieniem o takim złożeniu pozostawionym w skrzynce pocztowej pozwanego, pod warunkiem że pisemne powiadomienie wyraźnie określa charakter dokumentu

- jako dokumentu sądowego lub skutek prawny powiadomienia polegający na uznaniu nakazu za doręczony i rozpoczęciu biegu terminów;
- e) doręczenie drogą pocztową bez potwierdzenia zgodnie z ust. 3, gdy pozwany ma adres w państwie członkowskim wydania;
  - f) drogą elektroniczną, za automatycznym potwierdzeniem dostarczenia, pod warunkiem że pozwany uprzednio wyraźnie zgodził się na taki sposób doręczania.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia doręczenie zgodnie z ust. 1 nie jest dopuszczalne, jeżeli nie ma pewności co do adresu pozwanego.
  3. Doręczenie zgodnie z ust. 1 lit. a), b), c) i d) jest poświadczane poprzez:
    - a) dokument podpisany przez właściwą osobę, która dokonała doręczenia, wskazujący:
      - (i) sposób doręczenia;
      - oraz
      - (ii) datę doręczenia;
      - oraz
      - (iii) w przypadku gdy nakaz został doręczony osobie innej niż pozwany - nazwisko tej osoby i stosunek, w jakim pozostaje ona do pozwanego;
      - lub
    - b) potwierdzenie odbioru przez osobę, do rąk której nastąpiło doręczenie, do celów ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 15

Doręczenie przedstawicielowi

Doręczenia zgodnie z art. 13 lub 14 można dokonać także przedstawicielowi pozwanego.

Artykuł 16

Sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty

1. Pozwany może wnieść do sądu wydania sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu formularza F, określonego w załączniku VI, który jest doręczany pozwanemu wraz z europejskim nakazem zapłaty.
  2. Sprzeciw musi zostać wysłany w terminie 30 dni od doręczenia nakazu pozwanemu.
  3. W sprzeciwie pozwany wskazuje, że kwestionuje roszczenie, bez konieczności precyzowania powodów.
  4. Sprzeciw wnosi się w formie papierowej lub za pomocą innego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej, akceptowanego przez państwo członkowskie wydania i dostępnego dla sądu wydania.
  5. Sprzeciw musi być podpisany przez pozwanego lub, w odpowiednich przypadkach, przez jego przedstawiciela. Jeżeli sprzeciw jest składany w formie elektronicznej zgodnie z ust. 4, musi być on podpisany zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 1999/93/WE. Podpis taki jest uznawany w państwie członkowskim wydania i nie może podlegać dodatkowym wymogom.
- Tego rodzaju podpis elektroniczny nie jest jednak wymagany, jeżeli - i w takim zakresie, w jakim - w sądach państwa członkowskiego wydania funkcjonuje alternatywny system komunikacji elektronicznej, do którego dostęp ma określona grupa uprzednio zarejestrowanych uwierzytelnionych użytkowników i który umożliwia ich bezpieczną identyfikację. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich systemach komunikacji.

Artykuł 17

Skutki wniesienia sprzeciwu

1. W przypadku wniesienia sprzeciwu w terminie określonym w art. 16 ust. 2 dalsze postępowanie odbywa się przed właściwymi sądami w państwie członkowskim wydania, chyba że powód wyraźnie zażądał w takim przypadku zakończenia postępowania. Dalsze postępowanie odbywa się zgodnie z zasadami:

- a) europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń określonego w rozporządzeniu (WE) nr 861/2007, jeżeli ma zastosowanie; lub
- b) właściwego krajowego postępowania cywilnego.

2. Jeżeli powód nie wskazał, które postępowanie spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 lit. a) i b) ma być stosowane do rozpoznania jego roszczenia w postępowaniu mającym się toczyć w razie wniesienia sprzeciwu, lub gdy powód wniosł o zastosowanie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń określonego w rozporządzeniu (WE) nr 861/2007, a roszczenie to nie jest objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia, postępowanie jest przekazywane do właściwego krajowego postępowania cywilnego, chyba że powód wyraźnie zażądał, aby nie dokonywać takiego przekazania.

3. Dochodzenie przez powoda roszczenia przy wykorzystaniu postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty pozostaje zgodnie z prawem krajowym bez uszczerbku dla jego sytuacji w toku dalszego postępowania cywilnego.

4. Przekazanie sprawy do postępowania cywilnego w rozumieniu ust. 1 lit. a) i b) podlega prawu państwa członkowskiego wydania.

5. Powód jest informowany o tym, czy pozwany wniosł sprzeciw i czy nastąpiło przekazanie sprawy do postępowania cywilnego w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 18

Wykonalność

1. Jeżeli w terminie określonym w art. 16 ust. 2, przy uwzględnieniu odpowiedniego czasu potrzebnego do wpłynięcia oświadczenia, do sądu wydania nie wpłynie sprzeciw, sąd wydania niezwłocznie stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu formularza G, określonego w załączniku VII. Sąd sprawdza datę doręczenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, wymogi formalne dotyczące wykonalności podlegają prawu krajowemu państwa członkowskiego wydania.

3. Sąd przesyła wykonalny europejski nakaz zapłaty powodowi.

Artykuł 19

Uchylenie exequatur

Europejski nakaz zapłaty, który stał się wykonalny w państwie członkowskim wydania, jest uznawany i wykonywany w innych państwach członkowskich bez potrzeby stwierdzenia wykonalności i bez możliwości sprzeciwienia się jego uznaniu.

Artykuł 20

Ponowne badanie w wyjątkowych przypadkach

1. Po upływie terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany jest uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez właściwy sąd w państwie członkowskim wydania w przypadkach, gdy:

- a)
  - (i) nakaz zapłaty został doręczony w jeden ze sposobów przewidzianych w art. 14;

oraz

(ii) doręczenie nie nastąpiło w odpowiednim czasie umożliwiającym mu przygotowanie się do obrony, bez winy z jego strony;

lub

b) pozwany nie miał możliwości sprzeciwienia się roszczeniu z powodu siły wyższej lub z powodu nadzwyczajnych okoliczności, które były przez niego niezawinione;

pod warunkiem niezwłocznego podjęcia przez niego działań w obu przypadkach.

2. Po upływie terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany jest również uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez właściwy sąd w państwie członkowskim wydania, w przypadku gdy wydanie nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne w świetle wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub ze względu na inne wyjątkowe okoliczności.

3. Jeżeli sąd odrzuci wniosek pozwanego z tego powodu, że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, uzasadniających ponowne zbadanie nakazu, europejski nakaz zapłaty pozostaje w mocy.

Jeżeli sąd uzna, że ponowne zbadanie nakazu jest uzasadnione z uwagi na jedną z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, europejski nakaz zapłaty traci moc.

Artykuł 21

Wykonanie

1. Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia, postępowanie wykonawcze podlega prawu państwa członkowskiego wykonania.

Europejski nakaz zapłaty, który stał się wykonalny, jest wykonywany na takich samych warunkach jak wykonalne orzeczenie wydane w państwie członkowskim wykonania.

2. W celu wykonania nakazu w innym państwie członkowskim powód przedstawia właściwym organom egzekucyjnym tego państwa członkowskiego:

a) odpis europejskiego nakazu zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona przez sąd wydania i który spełnia wymogi niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;

oraz

b) w razie potrzeby, tłumaczenie europejskiego nakazu zapłaty na język urzędowy państwa członkowskiego wykonania lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje kilka języków urzędowych, na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych, w jakim zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego prowadzi się postępowanie sądowe w miejscu, gdzie dochodzi się wykonania, lub na inny język wskazany przez państwo członkowskie wykonania jako akceptowany. Każde państwo członkowskie może wskazać język lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej inne niż jego własny język urzędowy, które może zaakceptować do celów wydania europejskiego nakazu zapłaty. Tłumaczenie musi być poświadczone przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia w jednym z państw członkowskich.

3. Powód ubiegający się w jednym z państw członkowskich o wykonanie europejskiego nakazu zapłaty wydanego w innym państwie członkowskim, nie jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia, gwarancji lub kaucji, bez względu na ich nazwę, z tego tytułu, że jest on cudzoziemcem lub nie posiada miejsca zamieszkania albo miejsca pobytu w państwie członkowskim wykonania.

Artykuł 22

Odmowa wykonania

1. Na wniosek pozwanego sąd właściwy w państwie członkowskim wykonania odmawia wykonania, jeżeli europejskiego nakazu zapłaty nie można pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem wydanym w jednym z państw członkowskich albo w państwie trzecim, pod warunkiem że:
  - a) wcześniejsze orzeczenie lub nakaz zostały wydane w odniesieniu do tego samego przedmiotu sporu i dotyczyły tych samych stron;
oraz
  - b) wcześniejsze orzeczenie lub nakaz spełniają warunki niezbędne do uznania ich w państwie członkowskim wykonania;
oraz
  - c) niemożność pogodzenia nakazu z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem nie mogła być podniesiona w formie zarzutu w postępowaniu sądowym w państwie członkowskim wydania.
2. Na wniosek sąd odmawia również wykonania, jeżeli - i w takim zakresie, w jakim - pozwany zapłacił powodowi kwotę orzeczoną w europejskim nakazie zapłaty.
3. W żadnym przypadku europejski nakaz zapłaty nie może być przedmiotem ponownego badania pod względem merytorycznym w państwie członkowskim wykonania.

Artykuł 23

Zawieszenie lub ograniczenie wykonania

W przypadku złożenia przez pozwanego wniosku o ponowne zbadanie nakazu zgodnie z art. 20, właściwy sąd w państwie członkowskim wykonania może na wniosek pozwanego:

- a) ograniczyć postępowanie wykonawcze do środków zabezpieczających;
lub
- b) uzależnić wykonanie od złożenia zabezpieczenia określonego przez sąd;
lub
- c) w wyjątkowych przypadkach zawiesić postępowanie wykonawcze.

Artykuł 24

Zastępstwo prawne

W następujących przypadkach zastępstwo przez adwokata lub innego prawnika nie jest obowiązkowe:

- a) w odniesieniu do powoda - przy wnoszeniu przez niego pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty;
- b) w odniesieniu do pozwanego - przy wnoszeniu przez niego sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty.

Artykuł 25

Oplaty sądowe

1. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim opłaty sądowe z tytułu postępowań cywilnych w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od przypadku, są równoważne opłatom z tytułu postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty lub od nich wyższe, całkowita suma opłat sądowych w przypadku postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz w przypadku późniejszego postępowania cywilnego w przypadku wniesienia sprzeciwu zgodnie z art. 17 ust. 1 nie może przekraczać wysokości opłat z tytułu takiego postępowania prowadzonego bez poprzedzającego je postępowania w sprawie europejskiego nakazu płatności w tym państwie członkowskim.

W danym państwie członkowskim nie można pobierać dodatkowych opłat sądowych za postępowanie cywilne będące wynikiem wniesienia sprzeciwu zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od

przypadku, jeżeli opłaty sądowe za taki rodzaj postępowania w tym państwie członkowskim są niższe niż opłaty z tytułu postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że opłaty sądowe obejmują opłaty i należności na rzecz sądu, których kwota jest ustalana zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 26

Stosunek do krajowego prawa procesowego

Wszelkie zagadnienia proceduralne, które nie są uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, podlegają prawu krajowemu.

Artykuł 27

Stosunek do rozporządzenia (WE) nr 1348/2000

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w państwach członkowskich .

Artykuł 28

Informacje o kosztach doręczenia i wykonania

Państwa członkowskie współpracują w celu zapewnienia ogółowi społeczeństwa oraz środowiskom zawodowym informacji na temat:

a) kosztów doręczania dokumentów;

oraz

b) organów właściwych w sprawach wykonania do celów stosowania art. 21, 22 i 23,

w szczególności za pośrednictwem europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej zgodnie z decyzją Rady 2001/470/WE .

Artykuł 29

Informacje na temat właściwości, procedur ponownego badania nakazu, form komunikacji i języków

1. Do dnia 12 czerwca 2008 r. państwa członkowskie powiadomią Komisję o:

a) sądach właściwych w sprawach wydawania europejskiego nakazu zapłaty;

b) procedurze ponownego badania nakazu i sądach właściwych do celów stosowania art. 20;

c) środkach komunikacji akceptowanych do celów postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, które są dostępne dla sądów;

d) akceptowanych językach zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b).

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach powyższych danych.

2. Komisja podaje informacje notyfikowane zgodnie z ust. 1 do publicznej wiadomości poprzez ich publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz za pomocą wszelkich innych odpowiednich środków.

Artykuł 30

Zmiana załączników

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 31 dotyczących zmiany załączników I-VII.

Artykuł 31

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 30, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 13 stycznia 2016 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 30, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 30 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 32

Przegląd

Do dnia 12 grudnia 2013 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie na temat funkcjonowania postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Sprawozdanie to zawiera ocenę dotychczasowego stosowania tego postępowania oraz rozszerzoną ocenę jego wpływu w każdym państwie członkowskim.

W tym celu i z myślą o zapewnieniu należytego uwzględniania najlepszych praktyk w Unii Europejskiej, które odzwierciedlają zasady lepszego stanowienia prawa, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące transgranicznego stosowania europejskiego nakazu zapłaty. Informacje te obejmują opłaty sądowe, szybkość postępowania, efektywność, łatwość stosowania i wewnętrzne procedury dotyczące nakazu zapłaty w państwach członkowskich.

Do sprawozdania Komisji dołączane są, w miarę potrzeby, wnioski dotyczące zmian.

Artykuł 33

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 grudnia 2008 r., z wyłączeniem art. 28, 29, 30 i 31, które stosuje się od dnia 12 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 12 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. PEKKARINEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

grafika

ZAŁĄCZNIK II

grafika

ZAŁĄCZNIK III

grafika

ZAŁĄCZNIK IV

grafika

ZAŁĄCZNIK V

grafika

ZAŁĄCZNIK VI

grafika

ZAŁĄCZNIK VII

grafika